

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।
ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਾਮ
ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.
ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -
ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟਸ
ਬਨਾਮ
ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ, - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-
ਜਵਾਬਦਾਰ

**1947 ਦੀ
ਨਿਯਮਤ
ਪਹਿਲੀ
ਅਪੀਲ ਨੰ.
228।**

ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ
ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟ੍ਰਿਸਟਿਊਮੈਂਟ—ਦਾ
ਸਬੂਤ—ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਕੋਈ
ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ—ਉਪਭੋਗਤਾ—
ਲੋੜਾਂ— ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪੂਜ
ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ
ਅਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ
ਅਤੇ ਉਪਾਸਰਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਪੱਤੀ
ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਪਾਸਰਾ ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ
ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਦਾਨਯੋਗ
ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ
ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ
ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ
ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ
ਜੈਨ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਜੈਨ
ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਵਰਤਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ
ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਹੀ। ਹਾਲਾਤ,
ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੈਨ

ਪੂਜਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ
ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ,
ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪਾਸਰਾ ਵਜੋਂ
ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ
ਤੋਂ ਚੇਲਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਕਥਾ ਦੇ ਪਾਠ ਲਈ
ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਇੱਕਲੇ ਜਾਂ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ
'ਤੇ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਦੇ ਪੁਖਤਾ
ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਹਨ। ਉਪਾਸਰਾ ਧਾਰਮਿਕ
ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟ
ਵਜੋਂ।

ਪੂਜ ਮਾਇਆ ਰਿਸ਼ੀ
ਉਰਫ ਮੁਲਤਾਨੀ ਰਾਮ
ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦ (1),
ਰਘਬੀਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸੈਦ ਅਤੇ
ਹੋਰ (2), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ
ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਲਾਲ,
ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 2
ਅਪ੍ਰੈਲ, 1947 ਦੇ
ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ
ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ
ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ
ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ
ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਐਸ ਡੀ ਬਾਹਰੀ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਏਐਨ ਗਰੇਵਰ,
ਟੌਰ ਜਵਾਬਦੇਹ।

(1) 1945

PLR 404

(2) ਏਆਈਆਰ

1948 ਪੀਸੀ ਪੰਨਾ **7.**

A 176 HC-600—15-

7-53—CB&S., ਪੰਜਾਬ,

ਸ਼ਿਮਲਾਨਿਰਣਾ

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ

ਹੋਰ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਲਾਲ ਨੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1947 ਨੂੰ 1943 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 326 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਉਪਾਸਰਾ ਪੂਜਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਸੁਫ਼ਤਕ ਤੋਂ ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ 1943 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 326 ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਕੂਚਾ ਤਿਵਾੜੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪੂਜ, ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਲਈ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਾਲਾ ਖਾਨਾ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਨੰਬਰ 3619 ਜੇ 11 ਅਤੇ 3620111 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਵੇਤੰਬਰ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕ ਜੈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਖਾਨਾ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਨੰਬਰ 8,11, ਦੁਕਾਨ ਵਾਲੀ ਖਾਨਾ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਨੰ. 3986 ! 11 ਅਤੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਖਾਨਾ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਨੰਬਰ 3667 11 ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ 9 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੂਚਾ ਤਿਵਾਰੀਅਨ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਰਾ ਪੂਜਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਪੂਜ ਕੋਸ਼ੇ ਰਿਖ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ 4 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਸੀ।) ਅਤੇ (c) ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (a) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 4(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 1942 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 17 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ 15 ਜੂਨ, 1943 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 1943 ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰ/ਹਾਰਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 37 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

15 ਮਈ 1944 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸ

ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ- ਹਾਈ ਹਰਨਾਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 326 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ
 ਸਿੰਘ ਜੇ .1943 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
 1944 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1169. ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਐਕਸ. DC ਅਤੇ DB, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 1944 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 1169 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ਼ ਨੰ: 4 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘਰ ਉਪਾਸਰਨ ਪੂਜਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕਫ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੰਦ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ। ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਮ ਰਾਖੀ। ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਲਾਲ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, 1942 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 17 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਸਨ ਅਤੇ ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਸਨ।

1943 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 326 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 22 ਫਰਵਰੀ 1946 ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 4667 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ! 11

ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 326 ਆਫ 1943 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 4 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਹੱਲ ਕੀਤੇ:-

- (1) ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਕੂਚਾ ਤਿਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਰਾ ਪੂਜਨ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਵੇਤਾਂਬਰ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕ ਜੈਨ ਦਾ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ?
- (4) ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ?
- (5) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਰਾਹਤ

(6)

(3) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ?

ਖਾਨ ਸੁਮਾਰੀ ਨੰ: 3619|11 ਅਤੇ 3620(11) ਵਾਲਾ ਘਰ ਉਪਾਸਰਾ ਪੂਜਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਜੈਨ ਪੂਜ ਸਨ, ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ-ਉਧਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਨਾ ਸੁਮਾਰੀ ਨੰਬਰ 3619 ਅਤੇ 3620 ਜੇ 11 ਨਾ ਤਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਡਿਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਵਕਫ਼ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 4 'ਤੇ ਲੱਭਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ 1947, ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ

ਵੱਲੋਂ 29 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਐੱਸ. 1945, ਐਕਸ. ਡੀ.ਬੀ., ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਾਨਾ ਸੁਮਾਰੀ ਨੰਬਰ 3637 ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 3637111 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 3637111 ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖਾਨਾ ਸੁਮਾਰੀ ਨੰ. 8) 11 ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਕਲ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਪੂਜ ਹਰਸ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ - ਰਿਸ਼ੀ ਗ੍ਰਾਫ਼ ਨੰਬਰ 4 (ਏ)

ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ. ਪੰਨਾ ਲਾਲ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਬਚਾਓ

ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਮੈਂ 1939 ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਵੈਦ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।”

VOL. VI **INDIAN LAW REPORTS** ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਸੰਪਤੀ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ।

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦਾਜ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, Exh. ਡੀ. 20, ਕਨਹਾਯਾ ਰਿਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ / 10 ਜਨਵਰੀ, 1865 ਨੂੰ ਕੇਸਰਾ ਦੇਵੀ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਨੂੰਈਆ ਰਿਖ ਨੇ ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਦੁਕਾਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਕਨੂੰਈਆ ਰਿਖ ਨਾਮੀ ਡਾਕਟਰ ਸੀ ਅਤੇ 7 ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਸਐਕਸ. D. 25 ਅਤੇ D. 14. ਲਾਲਾ ਉਤਮ ਚੰਦ, PW 22, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਦਵਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਫੀਸ ਲੈਂਦਾ ਸੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ, (1) ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਰਨ ਪੁਆਨ ਹੈ? ਕੁਛਾ ਤਿਵਾਰੀਅਨ ਅਤੇ (2) ^ ਜੇ ਕੀ ਉਪਾਸਰਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਵੇਤੰਬਰ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕ ਜੈਨ, ਪੂਜ ਪਰਮਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਉਸ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਨਾਲ? ਹੋਰ

ਖਾਨਾ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਨੰਬਰ 3619111 ਅਤੇ 3620 (11) ਵਾਲਾ ਘਰ ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਪੂਜਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪੂ^ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਸਬੰਧਤ ਬਿਕਰੀਮੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1891. ਮੁਦਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ-

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰੇ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ:-

- (1) ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਜੈਨ ਪੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (2) ਪੂਜਾਂ ਕੋਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਾਸਰਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
- (3) ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਕਨੂੰਈਆ ਰਿਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੰਮ ਤੋਂ ਚੇਲਾ ਤੱਕ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ
- (4) ਕਿ ਉਪਾਸਰਾ ਕਨਹਾਵ ਰਿਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਥਾ ਦੇ ਪੁਨਰ ਉਚਾਰਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਕਨਹਯਾ ਰਿਖ ਨੇ ਦਵਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਲਾਲਾ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। PW 2, ਲਾਲਾ ਹਰਭਵਾਨ ਬਾਸ। P_ W. 3. ਅਤੇ ਲੋਹ ਭੇਖੀ ਰਾਮ। PW 4 ਅਤੇ Exh. D. 14 ਮਾਵ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ. Exh. ਡੀ. 15. ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾ^ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੀਪ ਚੰਦ, ਹਰਰਾਮ ਰਿਖ ਅਤੇ ਕਾਨਹਾਵਾ ਰਿਖ ਨੂੰ ਸੂਟ ਵਿਚ ਮਕਾਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਰੁ. 300. ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਦੀਪ ਚੰਦ, ਹਰਨਾਮ ਰਿਖ ਅਤੇ ਕਨੁੱਈਆ ਰਿਖ ਨੇ ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਦੀਪ ਚੰਦ, ਹਰਨਾਮ ਰਿੱਖ ਅਤੇ ਕਨੁੱਈਆ ਰਿਖ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ, ਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਵਨ ਸਿੰਘ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਖਰੀਦ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਰੋਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। • ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਪੈਸੇ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਸਬੇ ਦੇ ਸਵੇਤਾਂਬਰ ਜੈਨ ਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲ

ਤਿਆਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੀਖਿਆ 1 ਤੋਂ 4 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ।

ਪਿਛਲਾ ਪੈਰਾ.

ਇਹ ਕਿ ਕਨਹਯਾ ਰਿਖ, ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਜੈਨ ਪੂਜ ਸਨ , ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। P. 15|4, D. 1, D. 4, D. 10, D.26 ਅਤੇ D. 28. Exhs ਵਿੱਚ. P. 1, D, lit A, D. 12iA, D. 5, D. 6 ਅਤੇ D. 9, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪੂਜ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੈਨ ਪੂਜ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰਕ ਸਮਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। Exh ਵਿੱਚ. P. 2*1 ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਪਾਸਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਉਪਾਸਰਾ ਅਤੇ ਕਨਹਯਾ ਰਿਖ, ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ, ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਅਤੇ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਜੈਨੀਆਂ ਦੀ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪੂਜ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ,

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ ਪੂਜਕ ਸਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਉਪਾਸਰਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਾਸਰਾ ਵਕਫ਼ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗੈਰ-ਜੈਨ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਉਪਾਸਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੂਜ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਉਪਾਸਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ, ਸੂਟ ਵਾਲਾ ਘਰ ਇੱਕ ਚਾਰ ਮੰਜ਼ਲਾ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਈਵੀ-ਲਾਲਾ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਅਤੇ ਪੂਜ ਹਰਸ਼ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਪੀ - ਹਰਸ਼ ਜੈਨ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਜਕ ਜੈਨ। ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ.

1944 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ >ਪਲੇਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ, 1169 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਸਵੇਤਾਂਬਰ ਜੈਨ ਸਨ, ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਜੀਆਂ ਕੋਲ ਸੀ, ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਚੇਲਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਰ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਸਵੇਤਾਂਬਰ ਜੈਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਜੀਆਂ , ਭਾਵ ਜੈਨ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੂਜ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪੂਜਨੀਕ ਸਮਰਪਤ ਸੀ।

ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੂਜ ਮਾਇਆ ਰਿਸ਼ੀ ਉਰਫ ਮੁਲਤਾਨੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀਘਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਚੇਲਾ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਹੋਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

1944 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1169 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 1943 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 326 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘਰ ਸੰਪਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ - ਉਪਰੋਕਤ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮਾਇਆ ਰਿਸ਼ੀ ਉਰਫ ਮੁਆਨੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ, ਹੈਰੀਜ਼ ਸੀਜੇ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤ) ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਧਾਰਮਿਕ ਉਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਚੇਲਾ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਤਰਾਅ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜੈਨ ਪੂਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਮਰਪਣ ਦਾ, ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਜੈਨ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇਕੀ ਅਜਿਹਾ ਉਪਭੋਗਤਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਸਹੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ* ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸੀ

ਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪਾਸਰਾ ਨਾਮਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਘਰ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਨਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਪੂਜ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਦਾ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਪਾਸਰਾ ਜੈਨ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੈਨ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਜੈਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਉਪਾਸਰਾ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਜੈਨ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਸਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਉਚਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲਾਲਾ ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੂਜਾ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਘਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਜਾ ' ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦੂਜੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਹੰਸ ਰਾਜ, ਪੀਡਬਲਯੂ 20, ਨੇ ਕਿਹਾ-

ਪੂਜਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਪਾਸਰਾ ਦੀ। ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੈਨ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਪਾਸਰਾ ਧਰਮਾਰਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੂਜਾ ਜੈਨੀ ਨੂੰ ਉਪਾਸਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਹੰਸ ਰਾਜ, ਪੀਡਬਲਯੂ 20, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਪਾਸਰਾ ਵਿੱਚ ਕਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਜਾ ਇੱਕ ਜੈਨੀ ਨੂੰ ਉਪਾਸਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਾਸਰਾ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ।

ਲਾਲਾ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਜੈਨ, ਲਾਲਾ ਹਰਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਲਾਲਾ ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੂਜਾ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਨੇ ਦਵਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। ਲਾਲਾ ਉੱਤਮ ਚੰਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 22, ਨੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਫੀਸ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। Exh. ਡੀ. 25 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਜਾ ਕਨਹਾਇਆ ਰਿਖ, ਪੂਜਾ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਨੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ। ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੀਆਂ ਪੋਟਿੰਗਾਂ ਹਨ ਪਰ ਜੈਨ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੀਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ ਨੇ Mst. ਉਪਾਸਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਰਿਖ ਬਣਾਇਆ। 13 ਅਕਤੂਬਰ 1868 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੰਗਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਤੋਹਫਾ, ਉਪਹਾਰ ਦੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, Exh. D. 4. ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਰਿਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਘਰ ਇੱਕ ਉਪਾਸਰਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਮਿਕ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਲਈ ਇਸਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ~ ^ n ਰਘਬੀਰ ਲੋਲ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸੈਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸਰ ਜਾਰਜ ਰੈਂਕਿਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਅਪਾਹਜਤਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਾਹਰ ਹੈ, ਕਨੂੰਈਆ ਰਿਖ ਇੱਕ ਸੀਨਿਆਸੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਰੀਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਨੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਜੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ-

ਭੌਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨਹਯਾ ਰਿਖ, ਹਰੀਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਸੀਨਿਆਸੀ ਸਨ।

ਹੁਣ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਅਤੇ ਹਰੀਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਸਰਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕਥਾ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਾਸਰਾ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੂਜ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਥਾ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਜ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਕੇ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਵਲੀ ਰਾਮ, ਪੀਡਬਲਯੂ 7, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ - ਮੰਜ਼ਿਲ ਬੰਦ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਕਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਾਲਾ ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ, ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਥਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਕਿ ਹਰੀਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ ਨੇ ਮਿਸ. ਹਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਨਕਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਸ. ਪੰਨਾ 14. ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੈਨ ਸਾਧੂ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਘੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਜੈਨ ਸੀਨਿਆਸੀ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ ਕਿ ਉਪਾਸਰਾ ਨਾਮਕ ਘਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ।

ਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਘਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। Exh. ਪੀ. 8, ਪੀ. 2|1, ਪੀ. 3, ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਡੀ. 1.

Exh. ਪੀ. 3 1933 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 931 ਵਿੱਚ ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

" ਕੋਠਰੀ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੰਬਰ 3619 ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 3620 ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਗੱਦੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ।"

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਰਘਬੀਰ ਲਾ^ਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸੈਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸਰ ਜਾਰਜ ਰੈਕਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

ਗੱਦੀ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ 1

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇੱਕ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਏ

ਗੱਦੀ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਉੱਚਤਮ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦਾ ਮਾਣ

ਕਲਾਸ. ਇੱਥੇ ਸ਼ਬਦ *ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੱਦੀ* ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਉਠਾਉਣ ਜਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ/*

ਲਿਖਤੀ ਕਥਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ' ਗੱਦੀ ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਹਿਕਮਤ ਦੀ ਗੱਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਸਬੂਤ, ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਹਨ, ਕਿ ਕਨਹਾਇਆ ਰਿਖ, ਹਰੀਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਨੇ ਦਵਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

Exh. ਪੰਨਾ 2|1, ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਪੀ , ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਮੈਂ ਜੀਂਡਾਲੇ ਦੇ ਪੂਜ ਰਾਜ ਰਿਸ਼ੀ ਜੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹਾਂ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪੂਜ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਨੇ 2 ਮਈ 1931 ਨੂੰ ਪੂਜੀਆਂ ਅਤੇ ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ। ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੀ ਚੌਥੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ (ਹਰਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ, ਭਾਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਉਕਤ ਵਿੰਡੋ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੀ ਗੱਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੂਚਾ ਤਿਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਘਰ ਨੂੰ ਉਪਾਸਰਾ ਜਾਂ ਪੂਜ ਦਾ ਘਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਰਾਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3620,11 ਹੈ। * * * * *

ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਸ.ਐੱਚ. P. 2T, ਪੂਜ ਹਰਸ਼ ਰਿਸ਼ੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ

ਘਰ ਵਾਲਾ ਖਾਨਾ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਨੰਬਰ 3620111 ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਪੂਜ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਤੋਂ ਉਸ ਕੋਲ

ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮਝੌਤਾ, Exh. ਪੰਨਾ 2;1, ਇਹ ਨਹੀਂ

ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਯੂ ਜੇ ਹਰਸ਼ ਸੂਟ ਵਾਲਾ ਘਰ ਰਿਸ਼ੀ ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਸੀ।

ਹਮਾਮ

Exh. ਪੰਨਾ 8 ਪੂਜ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਦੀ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1931 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪੂਜ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖਾਨ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਨੰਬਰ 3619111 ਅਤੇ 3620 41 ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਰ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਛਾ, Exh. ਪੀ. 8, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਜ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਹੈ।

Exh. D. I 1 A ਪੂਜ ਕੇਸ਼ੋ ਰਿਖ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਨੋਮ ਦੇ ਲਿਪੀਅੰਤਰਨ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ Exh ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। D. I'A ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“ ਮੈਂ ਪੂਜ ਹਰੀਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖਿਫ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਲਬੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਸੂਰ, ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸੰਸਥਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ।

ਮੂਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਲਾਈਨਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ:-

“ ਮੈਂ ਪੂਜ ਹਰੀਕਿਸ਼ਨ ਰਿਖਿਫ 1 ਦਾ ਚੇਲਾ ਹਾਂ, ਲਬੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਸੂਰ, ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਧਾਰਾ 4 (1) (f) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰਾਂ ਸਮੇਤ ਜਨਤਕ ਪੂਜਾ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਚੈਰਿਟੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। Exh. ਡੀ. 13 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਘਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ
ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਲਭਣਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਾਸਰਾ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜੈਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ

ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 4 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ
ਹਾਂ

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ 1947 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 228 ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ